

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 59 0 Пс 028477 17 Рев
Бања Лука, 23.11.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Биљане Томић, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Сенада Тица, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља S. S. Н. Р. Н., заступаног по пуномоћницима М.С., Д.Б. и З.П., адвокатима из Б., против тужене РС, коју заступа заступник по закону Правобранилаштво Републике Српске, Сједиште замјеника Бијељина, радиисплате, в.с. 261.349,80 КМ, одлучујући о ревизији тужитеља против рјешења Вишег привредног суда у Бањој Луци број 59 0 Пс 028477 16 Пж од 08.12.2016. године, на сједници одржаној дана 23.11.2017. године донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се одбија.

Образложење

Првостепеним рјешењем Окружног привредног суд у Бијељини број 59 0 Пс 028477 15 Пс од 27.04.2016. године тај суд се огласио ненадлежним за поступање по предметној тужби, те је тужбу тужитеља одбацио.

Другостепеним рјешењем Вишег привредног суда у Бањој Луци број 59 0 Пс 028477 16 Пж од 08.12.2016. године жалба тужитеља је одбијена и првостепено рјешење потврђено. Одбијен је и захтјев тужитеља за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Изјављеном ревизијом другостепену одлуку побија тужитељ због повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права са приједлогом да се изјављена ревизија уважи и настави парнични поступак.

Одговор на ревизију није поднесен.

Ревизија није основана.

У предметној правној ствари тужитељ тражи да се РС у име Владе РС, Министарства ... и Републичког центра за ..., обавезе да му исплати износ од 111.349,80 КМ, са законском каматом почев од 01.01.2014. године, и износ од 150.000,00 КМ, са законском каматом почев од 01.01.2015. године. Стављени захтјев тужитељ темељи на чињеничним тврдњама да му тужена није исплатила средства из буџета за 2013. и 2014. годину, предвиђена за рад тужитеља, у захтјеваним износима.

Поступајући по захтјеву тужитеља, првостепени суд је утврдио да се у конкретном случају ради о захтјеву за исплату новчаних износа планираних у буџету РС за 2013. и 2014. годину. Налазећи да се извршење буџета, као планског документа, и на тај начин утврђене обавезе, проводи на темељу Закона о буџетском систему Републике Српске („Службени гласник РС“ број 121/12, 52/14, 103/15 и 15/16, даље: ЗБСРС), да се у судском поступку не може захтијевати исплата новчаних средстава планираних у буџету РС за појединог буџетског корисника, те да одлучивање о стављеном захтјеву не спада у судску надлежност, позивом на одредбу члана 16. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“ број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 и 61/13, даље: ЗПП), првостепени суд се огласио ненадлежним за поступање и тужбу тужитеља је одбацио.

Одлучујући о жалби тужитеља, имајући у виду одредбе члана 62. до 73. ЗБСРС, одредбу члана 16. став 2. тачка а) Закона о ревизији јавног сектора („Службени гласник РС“ број 98/05), те одредбе Закона о извршењу буџета Републике Српске за 2013. годину („Службени гласник РС“ број 116/12) и Закона о извршењу буџета Републике Српске за 2014. годину („Службени гласник РС“ број 107/13), налазећи да сагласно тим законским одредбама припрема и доношење буџета, те извршење буџета, као и контрола и ревизија буџета, не спадају у судску надлежност, другостепени суд је закључио да се конкретни однос не може посматрати као облигационоправни однос који би био у надлежности суда у смислу одредбе члана 1. ЗПП, већ да се ради о спору да ли су или нису расподјељена односно исплаћена буџетска средства тужитељу (као буџетском кориснику) који је у надлежности управних органа. Сагласно томе, изјављену жалбу је одбио и првостепено рјешење потврдио.

Одлуке нижестепених судова су правилне и законите.

Захтјев тужитеља се идентификује према чињеничним наводима на којима је захтјев утемељен и самом захтјеву, без обзира како га је странка именовала. Предметни захтјев је утемељен на наводима да су у буџету РС за 2013. годину, у сврху дијела финансирања рада тужитеља као невладине организације, предвиђена средства у износу од 200.000,00 КМ, те да је исплаћен само износ од 88.650,00 КМ, док није исплаћено 111.349,00 КМ, те да је у буџету за 2014. годину предвиђен износ од 150.000,00 КМ, који није исплаћен, те се тражи исплата планираних, а неисплаћених средстава у износу од 111.349,00 КМ и 150.000,00 КМ, што се своди на извршење буџета. Стога, супротно ревизионим наводима, предметни захтјев се не може квалификовати као захтјев за накнаду штете, имајући у виду да суд не веже означени правни основ.

Не могу се прихватити ни наводи ревидента да је захтјев утемељен на уговорним обавезама страна у поступку. Наиме, уз тужбу је приложен уговор закључен дана 14.02.2014. године између Републичког центра за ... и тужитеља, којим је (члан 1, 2. и 3. уговора), како је то правилно закључио и другостепени суд, регулисан начин извршења буџетске обавезе (преношење средстава гранта буџетска позиција – 415200 на жиро рачун тужитеља), те је с тим у вези овим уговором уговорено да је тужитељ у обавези да води књиговодствено-рачуноводствене послове, да документује трошкове и да поднесе извјештај о утрошку примљених средстава, док нису уговорене друге обавезе. И Одлуке Владе РС о давању сагласности на план утрошка средстава, на које се позива ревидент, су донесене у сврху извршења буџета (члан 5. став 2. Закона о извршењу буџета за 2013. и Закона о извршењу буџета за 2014. годину).

Сагласно одредбама члана 61. до 63. ЗБСРС, за одлучивање о захтјеву тужитеља (као буџетског корисника) за извршење буџета за 2013. и 2014. годину, су надлежни управни органи, а не суд, како су то правилно закључили и нижестепени судови.

Из датих разлога, изјављена ревизија је одбијена, примјеном одредбе члана 248. ЗПП, у вези са одредбом члана 254. став 4. истог закона.

Предсједник вијећа
Биљана Томић

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић